

[Chr. Christensen]

viklingsbistanden, der i 1981 andrager 0,7 pct. af bruttonationalproduktet, i 1982 skal øges til 0,73 pct.

Yderligere fastlægger forligsaftalen den målsætning på længere sigt at nå op på 1 pct. af bruttonationalproduktet gennem gradvise, årlige stigninger. Efter vor opfattelse ville det være passende og nok også muligt at lade den årlige stigning andrage 0,03 pct. af bruttonationalproduktet, hvilket jo ville sige, at man i løbet af en 10 års periode nåede op på det endelige mål på 1 pct.

På det internationale område må vi i øvrigt styrke bestræbelserne for at fremme afspændingen landene imellem. Desværre er det internationale klima jo langtfra forårsagende, og for at modvirke aggressive tendenser, der kan føre til aggressioner, som vi har set det i Afghanistan, eller til uro og frygt, som tilfældet har været i Polen, er det nødvendigt, at vi bidrager til at holde den militære ligevægt ikke ud fra et ønske om at opretholde et militær, men for om muligt ad denne ligevægtspolitik at undgå krigen og for om muligt i fællesskab at nå frem til en nedtrapning af de militære beredskaber. Vi må derfor håbe, at regeringen nu alvorligt vil bestræbe sig på at få etableret et bæredygtigt forlig mellem de partier, der nu i måneder har forhandlet om en kommende forsvarsordning.

Kristeligt folkeparti har altid lagt stor vægt på deltidsbeskæftigelse både i den offentlige og i den private sektor. Det var derfor også med ganske særlig tilfredshed, at vi for nylig noterede de seneste oplysninger om, at deltidsbeskæftigelse er steget betydeligt. Når vi går så kraftigt ind for deltidsbeskæftigelse, er det ikke blot, fordi denne beskæftigelsesform kan yde et væsentligt bidrag til løsningen af landets beskæftigelsesmæssige problemer, men det skyldes også, at vi i et sådant beskæftigelsesmønster ser en hårdt tiltrængt mulighed for at styrke familiens og specielt børnefamiliens stilling.

Det har været afgørende for os, at denne sag kom med i forligsaftalen, sådan at børnefamiliens økonomiske forhold nu tages op i den kommende folketingssamling. I årenes løb har vi arbejdet for en styrkelse af børnefamiliens stilling gennem adskillige forslag, bl.a. om højere børnetilskud til familier, der i stedet for at belaste de offentlige budgetter ved at benytte daginstitutionerne selv passer

børnene i hjemmet. Vi har også foreslået et lempeligere beskatningssystem for familier, hvor én ægtefælle tjener hele indkomsten.

Men det er ikke kun familien, der fortjener agtpågivenhed, vi må også støtte de mange unge under uddannelse; det er jo en befolkningsgruppe, hvis problemer ofte kan ses som udløbere af familiepolitikken. De må huskes, specielt fordi det nuværende system med statsgaranterede banklån til unge under uddannelse har vist sig klart uholdbart, hvor det meget høje renteniveau har bevirket, at navnlig de unge, der engagerer sig i mere langvarige uddannelser, ved uddannelsens afslutning sidder i en studiegæld, der kan forekomme næsten bundløs.

Vi ønsker derfor en dybtgående ændring i reglerne for uddannelsesstøtte. For fremtiden bør den bygge på statslån, der skal være rente- og afdragsfrie i studietiden og derefter forrentes med lav rente, eksempelvis svarende til diskontoen. Der bliver nu fra vor side fremsat forslag med dette indhold. De økonomiske muligheder kan være afgørende for tidspunktet for forslaget gennemførelse, men det, der er væsentligt for os, er, at vi nu får debatten om, hvad vi egentlig vil med uddannelsesstøtten.

Direkte eller indirekte har det meste af det, jeg hidtil har sagt, handlet om økonomi, og i en politisk sammenhæng kommer man aldrig uden om dennes dominerende betydning. Men heldigvis har livet og tilværelsen, herunder også politisk aktivitet, jo andre sider.

I kristeligt folkepartis idégrundlag ligger bl.a. en særlig interesse ikke blot for familiepolitik, som jeg lige har været inde på, men for alt, hvad der har med uddannelses- og kulturpolitik at gøre. Vi er betænkelige ved den fortsatte og stigende uro, der spores omkring skolens forhold. Langt de fleste steder fungerer skolen godt, og langt de fleste lærere øver en positiv og solid indsats. Men det kan ikke bortforklares, at stigende vold, manglende disciplin, vigende forældreopbakning bag skolen vanskeliggør skolens arbejde. Dertil kommer, at skolen mange steder lægger en målsætning frem, der giver forældrene en følelse af, at skolen kan føre eleverne ad veje, der holdningsmæssigt er forældrene ukendte og uønskede, og det er nok en del af forklaringen på, at de private skoler får større og større søgning.